

ชื่อเรื่องวิจัย

การแก้ปัญหานักศึกษาขาดทักษะการสะกดคำภาษาอังกฤษโดยใช้แบบเทียบ
ตัวอักษร ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1
วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยัพณิชยการ

ชื่อผู้วิจัย

นางสาวรัตน์ภักษร วรภัทร์ธนวัชร

งานวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาทางการศึกษา
วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยัพณิชยการ กรุงเทพมหานคร
ปีการศึกษา 2561

บทคัดย่อ

ชื่องานวิจัย	การแก้ปัญหา นักศึกษาขาดทักษะการสะกดคำภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบเทียบตัวอักษร ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิชาการ
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวรัตนกัญญา วรภัทร์ธนวัชร
สาขาวิชา	ภาษาต่างประเทศ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิชาการ
ปีการศึกษา	2561

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังนี้คือ (1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านก่อนการใช้แบบการเทียบตัวอักษรกับหลังการใช้แบบการเทียบตัวอักษร(2)เพื่อแก้ปัญหาคาดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษา(3) เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะ ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิชาการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/8 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ ประจำปีการศึกษา 2561 จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบบันทึกผลการอ่านสะกดคำ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า T-test

ผลการวิจัยพบว่าทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่1/8 มีความก้าวหน้าในการอ่านสะกดคำและสามารถพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำศัพท์ได้ เมื่อได้เรียนรู้การเทียบตัวอักษร และสระ ทำให้นักศึกษาเพิ่มระดับความสามารถในการอ่านสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น เมื่อสะกดคำได้ดี นักศึกษาจะสามารถใช้ทักษะการสะกดคำนี้ในการอ่านและเขียนเพื่อสื่อความได้ถูกต้อง รวดเร็ว แม่นยำขึ้นต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

จากการทำงานวิจัยนี้ ขอกราบขอบพระคุณท่าน ดร.สมศักดิ์ รุ่งเรือง ที่ให้โอกาสในการทำงานวิจัยครั้งนี้

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของ อาจารย์กนต์ชาติ เมธาโชติมณีกุล ที่กรุณาให้คำปรึกษาและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์จนกระทั่งได้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/8 ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการทำแบบทดสอบการอ่านสะกดคำเป็นอย่างดี

นางสาวรัตนกัญชร วรภัทร์ธนวัชร

สารบัญ

หน้า	
บทคัดย่อ.....	(1)
กิตติกรรมประกาศ.....	(2)
บทที่	
1 บทนำ.....	
ความเป็นมาและความสำคัญ.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
ขอบเขตการวิจัย.....	2
สมมติฐานการวิจัย.....	2
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	
ความหมายของการสะกดคำ.....	4
ความสำคัญของการสะกดคำ.....	4
ปัญหาในการสะกดคำ.....	5
ความมุ่งหมายในการสอนสะกดคำ.....	6
ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่าน การออกเสียง และการสะกดคำ.....	7
ความหมายของชุดฝึกทักษะ.....	7
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
งานวิจัยภายในประเทศ.....	12
งานวิจัยภายนอกประเทศ.....	13
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	15
เครื่องมือในการวิจัย.....	15
วิธีการสร้างเครื่องมือ.....	15
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	16
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	16

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	17
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	17
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
สรุปผล	18
อภิปรายผล	19
ข้อเสนอแนะ	19
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้	18
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	18
ภาคผนวก	
ก	21
บรรณานุกรม	27
ประวัติผู้วิจัย	28

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษได้รับการกำหนดให้เรียนในทุกช่วงชั้น ซึ่งสถานศึกษาสามารถจัดเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่ทุกคนต้องเรียนและจัดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความถนัดและตามความสนใจอีกด้วย อีกทั้งในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงานอาชีพและยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และเทคโนโลยีใหม่ๆ ดังนั้นการจัดกระบวนการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของภาษา การจัดการเรียนการสอนภาษาจึงควรจัดกิจกรรมให้หลากหลายทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษา และกิจกรรมการฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย อันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้ (Learner Independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Live long learning) โดยใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ในการเรียนสาระการเรียนรู้อื่นๆ ในการศึกษาต่อรวมทั้งในการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญประการหนึ่งของการปฏิรูปการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544 : 1)

โรงเรียนจึงเป็นแหล่งการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่จำเป็น ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้เพิ่มเติม และเพื่อการประกอบอาชีพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544 : 1) นอกจากนี้แล้ว การเรียนภาษาอังกฤษนั้นปัญหาที่พบอยู่เสมอก็คือการสะกดคำไม่ถูกต้อง ซึ่งไม่เพียงแต่จะพบในบรรดาผู้ที่เรียนภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่สองเท่านั้น แม้ผู้เรียนภาษาของตนเอง เช่น นักเรียนไทยที่เรียนภาษาไทยหรือนักเรียนอเมริกันที่เรียนภาษาอเมริกันก็ยังสะกดคำในภาษาของตนไม่ค่อยถูกเช่นกัน (สุนทร สุนันท์ชัย 2511 : 18)

ผู้วิจัยได้ปฏิบัติงานสอนนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพพบว่า นักเรียนไม่สามารถอ่านและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ เนื่องจากผู้เรียนขาดทักษะและขาดการฝึกฝนที่ถูกต้อง ทั้งนี้สาเหตุมาจากการที่นักเรียนไม่สามารถเทียบอักษรภาษาอังกฤษกับภาษาไทย ทำให้นักเรียนไม่มีทักษะในการสะกดคำศัพท์ซึ่งการรู้คำศัพท์ถือเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาให้นักเรียนขาดทักษะการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบการเทียบตัวอักษรเพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านก่อนการใช้แบบการเทียบตัวอักษรกับหลังการใช้แบบการเทียบตัวอักษร
2. เพื่อแก้ปัญหาการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษา
3. เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะ ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ประจำปีการศึกษา 2561

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/8 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ประจำปีการศึกษา 2561 จำนวน 20 คน

สมมติฐานการวิจัย

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/8 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์นิชยการ ที่ทำการฝึกฝนการสะกดคำโดยใช้แบบการเทียบตัวอักษร มีทักษะและผลสัมฤทธิ์ของการสะกดคำที่สูงกว่าก่อนใช้แบบการเทียบตัวอักษร

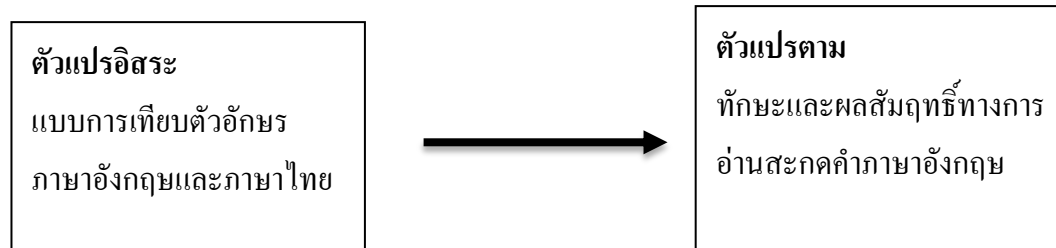
นิยามศัพท์เฉพาะ

1. วิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 หมายถึง รายวิชา ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตรฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2546 ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
2. การสะกดคำ หมายถึง การนำพยัญชนะ สระ และตัวสะกด มาประสมกันเป็นคำที่มีความหมาย สามารถ อ่าน พูด และเขียนได้อย่างถูกต้อง
3. แบบการเทียบตัวอักษร หมายถึง แบบการเทียบตัวอักษรภาษาอังกฤษกับตัวอักษรภาษาไทย
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านหลังจากการใช้แบบการเทียบตัวอักษร
5. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/8 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์นิชยการ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงการเสริมทักษะในด้านการสะกดคำภาษาอังกฤษจะช่วยพัฒนาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยัพณิชยการ
2. ทำให้ทราบถึงการเสริมทักษะในด้านการสะกดคำภาษาอังกฤษช่วยให้นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยัพณิชยการ มีความมั่นใจและมีความกล้าในการสะกดคำอย่างถูกต้องมากขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสะกดคำ

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลและทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับการเขียนสะกดคำประกอบไปด้วยประเด็นดังต่อไปนี้ ความหมายของการเขียนสะกดคำความสำคัญของการเขียนสะกดคำศัพท์จุดมุ่งหมายของการเขียนสะกดคำหลักการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยมีนักการศึกษาได้ให้ข้อมูลไว้ดังนี้

1. ความหมายของการเขียนสะกดคำศัพท์

มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้คำจำกัดความของการสะกดคำไว้ต่าง ๆ กัน เช่น คาร์เตอร์ วี กูด (Good 1945 : 383) กล่าวว่า การสะกดคำเป็นวิธีการจำตัวได้ เกิดจากการให้ชื่อหรือออกเสียงตัวอักษรเป็นคำๆ ไป และเชื่อมเข้าเป็นเสียงคำๆหนึ่งซึ่งคล้ายกับคำจำกัดความของ โนอา เวบสเตอร์ (Webster 1965 : 2190) ซึ่งกล่าวว่า การสะกดคำ คือศิลปะหรือเทคนิคในการจัดอักษรต่างๆให้เป็นคำตามแบบที่ทุกคนยอมรับ แต่จอร์จ เอช วอลลินส์ (Vallins 1965 : 16) ได้ให้ความหมายของการสะกดคำที่แปลกออกไปว่า การสะกดคำส่วนใหญ่คือเรื่องราวเกี่ยวกับตา เวลาอ่านหนังสือผู้อ่านจะเห็นกระสวนของคำบนกระดาษ ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงความหมายของคำโดยไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องเสียงเลย จึงควรที่จะกล่าวว่า การสะกดคำเป็นเรื่องที่ไม่เฉพาะเจาะจง การสะกดคำจะกำหนดได้ตามธรรมเนียม และความคิดของผู้สะกดคำนั้นๆ จากคำจำกัดความนี้ จะเห็นได้ว่าการสะกดคำเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการกำหนดตัวอักษรหรือสัญลักษณ์แทนเสียง เพื่อให้ผู้เขียนสามารถถ่ายทอดความคิดของตนเอง ลงเป็นตัวหนังสือ ให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายได้

สุกัญญา ศรีณะพรหม (2541: 19) ได้กล่าวว่า การเขียนสะกดคำเป็นการจำตัวอักษรตามความหมายของรูปคำนั้นๆ เมื่อออกเสียงเป็นคำๆหนึ่งที่เข้าใจความหมายของคำศัพท์นั้นร่วมกัน

ณัฐชา เรืองเกษม (2547: 25) ได้กล่าวว่า การเขียนสะกดคำเป็นเรื่องเกี่ยวกับการกำหนดตัวอักษรหรือสัญลักษณ์แทนเสียง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เขียนสามารถถ่ายทอดความคิดของตนเองออกมาเป็นตัวหนังสือ และให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ตรงตามจุดมุ่งหมายที่ผู้เขียนต้องการ

สมพงษ์ ศรีพชาติ (2553: 35) ได้กล่าวว่า การเขียนสะกดคำ คือ การเขียนเรียงลำดับอักษรได้แก่พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดและตัวการันต์เรียงเรียงเป็นคำได้ถูกต้อง เขียนถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของตนเอง เขียนตอบคำถาม เขียนเล่าเรื่องและใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้อง

กล่าวโดยสรุป การเขียนสะกดคำ นั้นผู้เรียนต้องสามารถจำตัวอักษรตามความหมายของรูปนั้นๆได้และสามารถถ่ายทอดความคิดของตนเองออกมาเป็นตัวหนังสือ อีกทั้งสามารถเรียงพยัญชนะสระวรรณยุกต์ได้อย่างถูกต้อง

2. ความสำคัญของการเขียนสะกดคำศัพท์

ยุพดี พูลเวชประชาสุข (2525: 5) ให้ความเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการเขียนสะกดคำ สอดคล้องกับ ประเทิน มหาจันทร์ ว่า การสอนเขียนสะกดคำเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การเขียนหนังสือ ได้ถูกต้อง

ณัฐชา เรืองเกษม (2547: 26) ให้ความเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำมีความสำคัญที่สุดในการสื่อความหมายด้วยวิธีการเขียน การเขียนผิดก็เหมือนกับการพูดผิด ความหมายของคำก็จะเปลี่ยนไปและประสิทธิภาพของการเขียนก็จะลดลง แต่ถ้าหากเขียนสะกดคำ ได้ถูกต้องก็จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความได้อย่างถูกต้อง

วรรณี โสมประยูร (2544: 503) ให้ความเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานของการเรียนอย่างหนึ่ง เพราะเด็กต้องรู้จักสะกดคำได้ถูกต้องก่อน จึงสามารถเขียนประโยคและเรื่องราวได้

ประยูทธ วัชรดิษฐ์ (2516 : 98) กล่าวว่า การสะกดคำเป็นส่วนหนึ่งของการเขียน เป็นการฝึกทักษะการเขียนให้ถูกต้องและรวดเร็ว เพราะไม่ว่านักเรียนจะเรียนวิชาใด จะต้องอ่านคำและประโยคได้ พร้อมกับสามารถเขียนบันทึกได้อีกด้วย การสะกดคำ จึงเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนด้านภาษา ถ้า นักเรียนอ่านออกเขียนได้ สะกดถูกต้อง นักเรียนก็จะสามารถนำประโยชน์ไปใช้ในวิชาอื่นๆ ได้อีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ เฮอร์เนส ฮอร์น (Horn 1954 : 13) ซึ่งได้กล่าวถึงความสำคัญของการสะกด คำว่า การสะกดคำเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะเพิ่มพูนทักษะในการเขียน นอกจากนี้ สมบูรณ์ พรธนา ภพ (2516 : 59) ได้เน้นถึงความสำคัญในการเขียนให้ถูกต้องของตัวสะกดว่า การเขียนให้ถูกต้องของ ตัวสะกดเป็นสิ่งสำคัญมากในชั้นประถมศึกษา ซึ่งเป็นระยะปลูกฝังความรู้พื้นฐาน การเขียนใดๆก็ตาม ครูควรจะยืนยันให้ให้นักเรียนเขียนถูกต้องตัวสะกด และเข้าใจความหมายพร้อมกัน ซึ่งในเรื่องนี้ ไพจิตร วัฒนาภูล (2517 : 1) ได้สนับสนุนว่าตัวอักษรที่เราเขียนลงไปนั้นถ้าเราเขียนผิดก็เหมือนกับเราพูดผิด ความหมายของคำก็เปลี่ยนแปลงไป อาจทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายไปคนละอย่างกับที่ผู้เขียนต้องการ หรือถึงกับไม่เข้าใจความหมายนั้นเลยก็ได้ การสะกดคำให้ถูกต้องนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการ เขียนดังที่ เจมส์ ลูนเบิร์ก (Lunenburg 1959 : 179) กล่าวว่า การสะกดคำจัดว่าเป็นหนึ่งในรายละเอียดที่ มีบทบาทในชีวิตประจำวัน การสะกดคำผิดจะลดประสิทธิภาพของการเขียนลง ปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะ พิจารณากำหนดหรือตัดสินระดับคุณภาพของการศึกษาของบุคคลจากอัตราความถูกต้องในการสะกด คำของบุคคลนั้น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ เฮอร์เนส ฮอร์น (Horn 1954 : 3) ที่ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำผิดนั้นจะทำให้ผู้ที่มาร่วมงานเขียนขึ้นนั้นๆ มองเห็นคุณค่าของหรือความสามารถของผู้เขียนต่ำลง และนอร์แมน เลวิส (Lewis 1963 : 7) ยังกล่าว สนับสนุนอีกว่าเรามีโอกาสเขียนหนังสือสะกดตัวผิดได้มาก ถ้าหากไม่ระมัดระวัง และการเขียนผิดจะ ทำให้ผู้อ่านมองความสามารถในการเขียนลดลงแล้ว ยังส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์ที่สำคัญของ

ผู้เขียนอีกด้วย ดังเช่นที่อาจารย์สอนภาษาไทยหลายท่านในปัจจุบันได้พิจารณาเห็นว่านักศึกษามักเขียนสะกดตัวผิดมีส่วนสำคัญมาก ถึงกับให้ผู้สมัครงาน พลาดโอกาสไม่ได้เข้าทำงานในตำแหน่งต่างๆ เนื่องจากการเขียนสะกดการันต์ผิดพลาด (นิตยา ฤทธิโยธี 2507 : 22)

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำ มีความสำคัญเป็นอย่างมาก หากเขียนสะกดคำถูกต้อง ผู้อ่านก็จะเข้าใจความหมายได้อย่างถูกต้อง ในทางกลับกัน หากเขียนสะกดคำผิด ก็จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายผิดไปด้วย การสะกดคำจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนภาษา

3. ปัญหาในการสะกดคำ

ดังที่กล่าวมาแล้วว่า การสะกดคำมีความสำคัญมากในการสื่อสารโดยวิธีเขียน ทั้งนี้เพราะทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายที่ถูกต้องจากรื่องราวต่างๆ ได้ และการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องนับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการฟัง พูด อ่าน และเขียนเด็กจำเป็นต้องเรียนรู้คำที่เป็นมาตรฐานในการเรียนเบื้องต้น (รองรัตน์ อิศรภักดี และเทือก กุสุมา ณ อยุธยา 2516 : 146) ทั้งนี้การสะกดคำนับว่าสร้างปัญหาให้แก่ผู้เขียนมากพอสมควร คมคาย จงเจริญสุข (2502 : 63) ได้กล่าวถึงการสะกดคำไว้ว่า ทักษะในการเขียนเป็นทักษะอันสุดท้าย การฟัง การพูดย่อมมาก่อน โดยปกติถ้าพูดได้ การอ่าน การเขียนก็ง่ายขึ้น โดยเฉพาะการเขียนรูปประโยคในความคิดใด ถ้าแสดงออกโดยทางการพูดได้แล้ว ก็ไม่มีปัญหาสำหรับการเขียน จะมีปัญหาอยู่ในเรื่องของการสะกดคำ จึงต้องมีการฝึกฝนให้เพียงพอ แต่นักเรียนเองยังเขียนภาษาไม่ถูก สะกดก็ไม่ถูก ฉะนั้นจะเห็นว่าการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องนับว่าเป็นทักษะที่ค่อนข้างยาก และต้องอาศัยความสามารถพอสมควร ดังที่ เจ เรมอนด์ เกอร์เบอร์ริช (Gerberich 1962 : 622) ได้กล่าวถึงความยากในการเรียนรู้การเขียนสะกดคำไว้ว่าการเรียนรู้การเขียนสะกดคำต้องอาศัยความสามารถอย่างยิ่ง ต้องมีจินตนาการสูง และความจำที่ดีด้วย ซึ่งธรรมชาติของความสามารถนี้ขึ้นอยู่กับระดับความยากง่ายของพยัญชนะและสระที่เรียงกันเข้าเป็นตัวด้วยเหมือนกัน นอกจากนี้ นิยม เรียงจันทร์ (นิยม เรียงจันทร์ และชวาล แพร์ตกุล 2524 : 46) ได้กล่าวถึงปัญหาของการสะกดคำไว้อย่างน่าสนใจว่า การเขียนสะกดคำผิดนั้นมักเกิดจากรื่องเสียงของตัวอักษร หรือการถ่ายทอดเสียงลงไปเป็นตัวอักษร กล่าวคือพยางค์ที่มีเสียงเหมือนกัน แต่มีแบบของการสะกดคำต่างกันจะเห็นได้ว่าการสะกดคำนั้นเป็นปัญหาของผู้เขียนในการถ่ายทอดเสียงลงไปเป็นตัวอักษร เป็นพยางค์ หรือเป็นคำที่ถูกต้อง ดังนั้นคนที่มีความสามารถในการสะกดคำดี คือสามารถถ่ายทอดเสียงเป็นพยางค์หรือคำที่ถูกต้องก็จะสามารถตัดปัญหาในการเขียนสะกดผิดไปได้ แต่คนที่มีความสามารถในการสะกดคำไม่ดี ก็จะทำให้เกิดความไม่มั่นใจ และงานเขียนออกมาก็ไม่ดีเท่าที่ควร

เกอร์ทรูด ฮิลเดรีท, สู่ไร ทัทกะสุด, มาเรียว เปีย และจอร์จ เอช วอลลินส์ (Hildreth 1955 : 3-5, 2498 : 15-16, Pei 1967 : 336-339, Vallins 1965 : 16) มีความเห็นตรงกันเกี่ยวกับปัญหาและความยุ่งยากในการสะกดตัวในภาษาอังกฤษว่า เรื่องตัวสะกดในภาษาอังกฤษมักจะก่อความยุ่งยากให้แก่ผู้เขียน แม้แต่ผู้เป็นเจ้าของภาษาเอง เพราะคำบางคำสะกดอย่างเดียวกัน แต่ถึงเวลาออกเสียงจริงๆกลับออกเสียง

ผิดเพี้ยนไป แต่มีวิธีสะกดตัวได้ต่างๆซึ่งไม่ได้มีกฎเกณฑ์ตายตัว นอกจากผู้เขียนจะต้องอาศัยความจำบ้าง เพราะคำบางคำเป็นข้อยกเว้นในภาษาขณะเดียวกันพวกเขาได้กล่าวถึงความยุ่งยากหรือปัญหาในการสะกดคำในภาษาอังกฤษว่าเป็นเพราะภาษาอังกฤษไม่มีระบบคงที่แน่นอน

แคทริน ดี แบรอน (Baron 1965 : 16-21) ยังกล่าวเพิ่มเติมถึงสาเหตุที่ทำให้การสะกดคำในภาษาอังกฤษเกิดเป็นปัญหาขึ้น ว่าเป็นเพราะเนื่องจากลักษณะของคำเหล่านั้นนั่นเอง และได้สรุปลักษณะที่เป็นปัญหาไว้ว่า เกิดจากการนำอักษรมาเรียงเข้าด้วยกัน (Letter Combination) โดยเฉพาะคำที่ถ่ายทอดมาจากภาษากรีก เพราะภาษากรีกและภาษาอังกฤษใช้พยัญชนะแทนเสียงต่างกัน ภาษาอังกฤษยังมีตัวอักษรแทนเสียงจำกัดอีกด้วย

4. จุดมุ่งหมายในการสอนสะกดคำ

ถ้าจะพิจารณาจุดมุ่งหมายในการสอนสะกดคำตามที่ เออร์เนส ฮอร์น (Horn 1954 : 14-15) ได้กำหนดไว้จะพบว่า การสะกดคำมีจุดมุ่งหมายดังนี้

4.1 หาทงพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียน โดยไม่จำกัดเพียงการฝึกเฉพาะคำที่นักเรียนรู้จักเท่านั้น แต่รวมทั้งการเพาะนิสัยอิสระในการเขียน มีความรู้ในการเขียนคำต่างๆได้ถูกต้อง และสามารถที่จะตัดสินใจในงานเขียนอื่นๆว่าสะกดผิดถูกเพียงใด

4.2 การสะกดคำจัดว่าเป็นทักษะที่สัมพันธ์กับภาษา มีจุดมุ่งหมายที่จะส่งเสริมความตั้งใจของนักเรียนในการแสดงความรู้สึกด้วยการเขียน พัฒนาการในการสะกดคำขึ้นอยู่กับความสามารถทางภาษาของนักเรียนที่จะทำได้

4.3 เรียนและฝึกการสะกดคำเพื่อเป็นเครื่องมือในการเขียนของนักเรียน

ในการสะกดคำนั้น จำเป็นต้องตั้งจุดมุ่งหมายเฉพาะในการสอน โดยพิจารณาจากความแตกต่างของนักเรียน พื้นฐานประสบการณ์ของนักเรียนแต่ละคน ความสามารถในการเรียนรู้ และความต้องการเป็นหลัก

การสอนให้เด็กรู้จักสะกดคำเป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นยิ่งที่ครูต้องสอนให้เด็กได้ฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอไม่ว่าเด็กจะเรียนอยู่ในชั้นใดก็ตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูประถมศึกษาควรจะสอนให้เด็กเรียนรู้คำและสะกดคำได้ถูกต้องเหมาะสมกับวัยหรือระดับชั้นของเด็ก เพื่อให้เด็กได้ใช้ความรู้ด้านนี้สำหรับศึกษาวิชาอื่นหรือเพื่อศึกษาในชั้นที่สูงขึ้นต่อไป เพราะการเขียนสะกดคำได้ถูกต้องจะช่วยให้ผู้อื่นเข้าใจข้อความที่เขียนได้ถูกต้องรวดเร็ว ทั้งจะช่วยให้เกิดทัศนคติแก่ผู้ที่ได้อ่านข้อความที่เขียนนั้นด้วย (นิตยา ฤทธิโยธี 2507 : 402-403)

บุญปก อ่อนเผ่า (2526: 11-12) ได้สรุปจุดมุ่งหมายของการเขียนสะกดคำไว้ ดังนี้

การมุ่งให้นักเรียนรู้จักการเขียนสะกดคำครูจะต้องให้นักเรียนมีทักษะการใช้คำและจำเป็นต้องมีสิ่งเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเขียนสะกดคำศัพท์ ช่วยให้นักเรียนคุ้นเคยกับรูปคำ

เพื่อให้นักเรียนรู้จักคำในวงกว้างขึ้น อีกทั้งมีความสามารถที่จะเขียนสะกดคำได้ถูกต้องนักเรียนจะต้องเรียนรู้คำสามารถจัดรูปของคำ จำลำดับอักษรได้จึงจะสามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง

รองรัตน์ อิศรภักดี และเทือก กุสุมา ณ อยุรยา (2516 : 121, 146) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการสอนสะกดคำไว้ว่า การสอนสะกดคำเป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นในการวางพื้นฐานของการเรียน การสอนสะกดคำ มีจุดมุ่งหมายดังนี้คือ

1. ช่วยให้เด็กได้รู้จักคำต่างๆที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน เพื่อช่วยให้เด็กเขียนเป็นเรื่องราวต่างๆได้
2. ช่วยให้เด็กรู้จักสะกดคำต่างๆได้ถูกต้อง
3. ช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักใช้คำต่างๆได้กว้างขวางขึ้น
4. ช่วยให้เด็กค้นคว้าและคิดหาคำใหม่ๆตามที่เด็กต้องการ

จะเห็นได้ว่า การสอนสะกดคำนั้นมีจุดมุ่งหมายที่จะฝึกให้นักเรียนเขียนได้ถูกต้อง และสร้างเสริมความสามารถ รวมทั้งทักษะในการเขียนให้ถูกต้องรวดเร็ว ตลอดจนรู้จักใช้คำต่างๆในงานเขียนของตนได้อย่างกว้างขวางอีกด้วย

ณัฐชา เรืองเกษม (2547: 27) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการเขียนสะกดคำศัพท์ไว้ว่า การสะกดคำมีความสำคัญต่อการสื่อความหมายด้วยภาษาเขียน ถ้าเขียนผิดไปอาจทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายเปลี่ยนไปหรือไม่เข้าใจความหมายก็ได้ การสะกดคำได้ถูกต้องจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่ง ดังนั้นการสอนเขียนสะกดคำจึงต้องมีการกำหนดจุดมุ่งหมายให้ชัดเจน

กล่าวโดยสรุป จุดมุ่งหมายของการเขียนสะกดคำ คือ นักเรียนต้องรู้จักรูปคำและรู้จักการเขียนสะกดคำและสามารถเรียงพยางค์และสระได้อย่างถูกต้อง

5. หลักการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

พิตรวัลย์ โกวิทวาทิ (2524: 78-81) ได้เสนอแนวคิดว่าการสอนสะกดคำ ครูควรจะสอนให้นักเรียนรู้จักวิธีการสะกดคำอย่างมีหลักเกณฑ์ มีเหตุผล รู้จักใช้การสังเกตมาเป็นเครื่องช่วยในการสะกดคำ โดยเสนอแนะไว้ดังนี้

1. ให้นักเรียนออกเสียงเป็นจังหวะแทนการออกเสียงที่สะกดติดกันไป ใช้น้ำเสียงเน้นหนักมีชีวิตชีวาเหมือนกันเวลาร้องเพลงเชียร์กีฬา ในคำหนึ่งๆ ครูอาจช่วยนักเรียนแบ่งช่วงของการสะกดคำออก เช่น teacher นักเรียนจะออกเสียงดังนี้ tea- ch-er teacher แทนการสะกดคำ
2. ฝึกให้รู้จักสังเกต รู้จักเปรียบเทียบ โดยนำเอาความรู้เรื่องการสะกดคำจากคำที่เรียนไปแล้วมาเปรียบเทียบคำใหม่ดูว่ามีตัวสะกดที่คล้ายกันหรือเหมือนกันอย่างไร จะช่วยให้นักเรียนจำคำใหม่ได้รวดเร็วและแม่นยำ เช่น

คำที่เรียนมาแล้ว	คำใหม่
ear	year, dear, hear
cake	make
drink	think

ในการสอนทุกครั้งถ้าครูสามารถแนะนำให้นักเรียนใช้ความสังเกตเรื่องการสะกดคำได้ เมื่อไรจะต้องแนะนำทันทีไม่ควรจะสอนเพียงแต่บอกว่าคำๆนั้นสะกดอย่างไร

3. บวกลบตัวอักษร เช่น บวกด้วย e ลบด้วย h บวกด้วย a = tea เป็นต้น
4. เรียงตัวอักษรให้เป็นคำ เช่น tsdneit= dentist, mhorte= mother เป็นต้น
5. นำเอาส่วนของคำไม่สมบูรณ์มารวมกันให้เป็นคำที่ถูกต้อง

pa	cher	=	paper
mon	key	=	monkey
chic	per	=	chicken
tea	ken	=	teacher

6. นำส่วนของคำและภาพรวมกันโดยที่นักเรียนเคยเรียนส่วนของคำนั้นๆแล้วหรือรู้ความหมายจากภาพนั้นๆแล้ว เช่น

wo +

รูปผู้ชาย

กล่าวโดยสรุปได้ว่า หลักการเขียนสะกดคำนั้น จะต้องรู้จักสังเกต รู้จักเปรียบเทียบคำใหม่กับคำเก่าที่มีลักษณะการเขียนที่คล้ายคลึงกัน จะทำให้จดจำได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำยิ่งขึ้นไปอีก

6. ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่าน การออกเสียง และการสะกดคำ

ประเทิน มหาจันทร์ (2519 : 63) มีความเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและสะกดคำว่า ครูพึงเข้าใจว่าความสามารถในการสะกดคำของเด็กนั้นจะเจริญขนานไปกับความสามารถในการอ่าน เด็กที่อ่านคล่อง การสะกดคำก็จะดีด้วย การที่จะให้เด็กที่อ่านหนังสือไม่คล่องมีความสามารถในการสะกดคำเท่าเทียมกับเด็กที่อ่านคล่องนั้นย่อมทำไม่ได้ รongรัตน อิศรภักดี และเทือกกุสุมา ณ อุชยา (2516 : 132) มีความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า ในการสอนสะกดนั้นครูจำเป็นต้องหาวิธีชักจูงให้เด็กอยากเขียน อยากรู้คำใหม่ๆ และจดจำไว้ การวัดสิ่งแวดล้อมและหาวิธีกระตุ้นเร้าใจเด็กเป็นสิ่งสำคัญ เด็กที่อ่านได้มากเพราะจำตัวอักษรต่างๆ ได้ สะกดตัวได้ ก็พร้อมที่จะเขียนและสะกดคำยากได้ ดังนั้นการอ่านก็ควรจะควบคู่ไปกับการเขียน เด็กที่จำเป็นต้องให้การอ่านหนังสือไม่ออกเพราะจำตัวอักษรไม่ได้ ก็ย่อมจะสะกดคำไม่ได้เป็นของธรรมดา ครูจำเป็นต้องให้การอ่าน การเขียนและ

การสะกดคำ สัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันไป จะเห็นได้ว่าการสะกดคำกับการอ่านมีความสัมพันธ์สูง การศึกษาเกี่ยวกับเสียงของภาษาจะทำให้เด็กสะกดคำง่าย ๆ ได้ถูกต้อง ประเทิน มหาจันทร์ (2519 : 60) ให้ความเห็นเกี่ยวกับการสอนออกเสียงเวลาสะกดคำว่าการสอนสะกดคำจะได้ผลต่อเมื่อครูสอนให้ออกเสียงการสอนเกี่ยวกับการผันอักษรจะเป็นการผันคนเดียว หรือให้ผันทั้งห้องโดยออกเสียงพร้อมกันนั้น เป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการสะกดคำ เพราะเด็กได้ฟังเสียง ได้เปล่งเสียงด้วยตนเอง ได้มองเห็นภาพของตัวอักษรที่คู่กับเสียงนั้นๆ ทำให้เด็กสะกดคำได้ไม่ผิดพลาด การสอนโดยให้นักเรียนผันอักษรนับว่าเป็นการกระทำที่ถูกต้อง ควรนำมาใช้เพราะจะทำให้เด็กสะกดคำได้ดีที่สุด

เฟอร์เนส (Fernes 1960 : 46) อ้างถึงใน ประเทิน มหาจันทร์ (2519 : 60) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการสอนเกี่ยวกับการออกเสียงและการสะกดคำ โดยจัดแบ่งเด็กออกเป็น 2 กลุ่ม คือเด็กปกติ และกลุ่มเด็กหูหนวก ซึ่งเด็กทั้ง 2 กลุ่มนี้มีความสามารถในการอ่านเท่ากัน ผลปรากฏว่า เด็กกลุ่มหูหนวกนั้นมีความสามารถในการสะกดคำดีกว่าเด็กปกติถึงร้อยละ 150

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักจิตวิทยา และ นักการศึกษา ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้หลายท่าน ดังนี้ Good (1973:7) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ หมายถึง การทำให้เสร็จ (Accomplishment) หรือประสิทธิภาพทางด้าน การกระทำในทักษะที่กำหนดให้หรือ ในด้านความรู้ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง การเข้าถึงความรู้ (Knowledge Attained) การพัฒนาทักษะในการเรียน ซึ่งอาจพิจารณาจากคะแนนสอบที่กำหนดให้ คะแนนที่ได้จากครุมอบหมายงาน

Eysenck, Arnold and Mecili (1972:6) ได้ให้ความหมาย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการทำงานที่อาศัยความพยายามอย่างมาก ซึ่งเป็นผลมาจากการกระทำที่ต้องอาศัยความสามารถทั้งทางร่างกายและสติปัญญา ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นความสำเร็จที่ได้จากการเรียน โดยอาศัยความสามารถเฉพาะบุคคล ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้มาจากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ เช่น การสังเกตหรือการตรวจการบ้าน หรือได้ในรูปของเกรดในการเรียน ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการที่ซับซ้อน และระยะเวลาานพอสมควร หรือได้จัดวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป

Mehren (1976:73) ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ทักษะและสมรรถภาพของสมองด้านต่างๆ ของผู้เรียนต่อการเรียนแต่ละวิชาซึ่งสามารถวัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

มณฑารัตน์ ชูพินิจ (2540 : 12) ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จในการพยายามเข้าถึงความรู้ ซึ่งเกิดจากการทำงาน ที่ต้องอาศัยความพยายามอย่างมากทั้งองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญาและองค์ประกอบ ที่ไม่ใช่สติปัญญา แสดงออกในรูปของคะแนน หรือเกรดเฉลี่ยสะสม ซึ่งสามารถสังเกตได้จากการวัดหรือการทดสอบทั่วไป

เกษรชัย และหิม (2542 : 13) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจความสามารถหรือความสำเร็จที่ผู้เรียนได้รับหลัง จากผู้เรียนรู้วิชาเหล่านั้นๆ แล้วพิจารณา จากคะแนนสอบจากแบบสอบหรือการทำงานตามที่ครูกำหนด หรือทั้งสองอย่างรวมกันหรือได้จากการ สังเกตพฤติกรรมและความสำเร็จด้านอื่นๆ ประกอบด้วย

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จที่ได้จากการ เรียน ซึ่งเกิดจากการกระทำที่ต้องอาศัยความพยายามในการเรียนโดยอาศัยความสามารถเฉพาะบุคคล การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของผู้เรียนแสดงออกในรูปของ คะแนนหรือเกรดเฉลี่ยสะสม ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะเศรษฐศาสตร์ (ภาคพิเศษ) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผู้วิจัยใช้คะแนนเฉลี่ยสะสมของ นักศึกษาซึ่งได้จากผลการเรียน

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Bloom (1976:139) กล่าวว่า สิ่งที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีอยู่ 3 ประการ คือ

1.พฤติกรรมด้านความรู้และความคิด (Cognitive Entry Behaviors) หมายถึงความรู้ ความสามารถทักษะต่างๆ ของผู้เรียนที่มีมาก่อน

2.คุณลักษณะทางจิตใจ (Affective Entry Characteristics) หมายถึง แรงจูงใจที่ทำให้ผู้เรียนเกิด ความอยากเรียน อยากรู้สิ่งใหม่ๆ ได้แก่ ความสนใจในวิชาเรียน เจตคติต่อเนื้อหาวิชาและสถาบัน การยอมรับความสามารถของตนเองเป็นต้น

3.คุณภาพทางการเรียนการสอน (Quality of Instruction) หมายถึง ประสิทธิภาพการเรียนการสอนที่ผู้เรียนจะได้รับ ได้แก่ การแนะนำการปฏิบัติและแรงเสริมของผู้สอนที่มีต่อผู้เรียนเป็นต้น Bloom กล่าวว่า องค์ประกอบด้านจิตใจมีส่วนอยู่ในความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตอนปลาย เทอม ร้อยละ 25% คุณภาพการสอนมีส่วนร่วมอยู่ในความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ ผู้เรียน ร้อยละ 25% และ 3 ตัวแปร คือ ความรู้พื้นฐานในการเรียนองค์ประกอบทางด้านจิตใจและ คุณภาพการสอนร่วมกัน มีส่วนอยู่ในความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตอนต้นเทอมร้อยละ 90 องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จะเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเรียนรู้ของมนุษย์ โดยมนุษย์มีความสามารถในการเรียนรู้แตกต่างกัน เนื่องจากปัจจัยมากมาย ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ ประกอบด้วย (วิมาพร มาพบสุข, 2542 : 323-327)

1.ตัวผู้เรียน ได้แก่ ระบบประสาท วุฒิภาวะทางร่างกาย ทางอารมณ์และสังคม ความพร้อม ประสพการณ์เดิม แรงจูงใจ ความบกพร่องทางกายบางประการ อารมณ์ อายุ เพศและสติปัญญา

2.บทเรียนหรือลักษณะของงาน ได้แก่ การวางเนื้อหาของบทเรียน การจัดความยากง่ายของ บทเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียน บทเรียนมีความหมาย ความยาวของบทเรียนและสิ่งรบกวน

3.วิธีการเรียนการสอน ได้แก่ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งความรู้เพิ่มเติม ผู้สอนมีวิธีการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียนและการฝึกปฏิบัติภายหลังการสอน

4.ความสามารถในการถ่ายโอนการเรียนรู้

5.องค์ประกอบสำคัญจากสิ่งแวดล้อม ได้แก่สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ จิตวิทยาและวัฒนธรรมในสังคม

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนซึ่งเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน (ประภัสสร วงษ์ศรี,2541 : 46)ประกอบด้วย

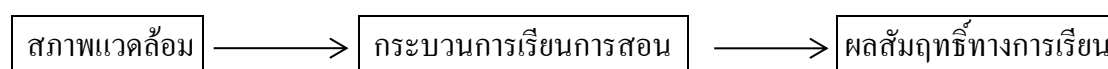
1. ผู้สอน ควรมีการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการ อ่านหนังสือที่เกี่ยวข้องกับเรียนที่สนใจให้มาก เป็นประสบการณ์ทางการเรียนการสอน ความรู้ของครูผู้สอน การถ่ายทอดความรู้ของคุณภาพการสอน อุปกรณ์การสอนที่ทันสมัย มีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน มีคุณธรรมและมีความยุติธรรม การตั้งใจและการกระตุ้นเสริมแรงผู้เรียน ให้ความช่วยเหลือ และสามารถแก้ปัญหาให้กับนักเรียนได้บรรยากาศในการสอนและสิ่งแวดล้อม

2. ผู้เรียน ได้แก่ พันธุกรรม เซาว์ปัญญา ความถนัด ความสนใจ อารมณ์ ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมครอบครัว การศึกษาของบิดามารดา การปรับตัว แรงจูงใจ หลักสูตรหรือวิชาที่เรียน วัฒนธรรมทัศนคติต่อสถาบันและผู้สอน บรรยากาศในการเรียนและสิ่งแวดล้อม จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า องค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้แก่ องค์ประกอบด้านคุณลักษณะของครู เช่น ระดับการศึกษาของครูผู้สอน เจตคติต่อวิชาชีพของผู้สอน การพัฒนาความรู้ ความเข้าใจในวิชาที่สอน สุขภาพกาย สุขภาพจิต เป็นต้น องค์ประกอบทางครอบครัว เช่นสภาพความเป็นอยู่ การเลี้ยงดู ระดับการศึกษาของบิดามารดา เศรษฐกิจของครอบครัว องค์ประกอบทางการศึกษา ได้แก่ บุคลากร สื่อการสอน บรรยากาศในชั้นเรียน เป็นต้น องค์ประกอบด้านตัวผู้เรียน ได้แก่ความสนใจเกี่ยวกับตนเอง สุขภาพร่างกาย เจตคติ การปรับตัว

ทฤษฎีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น มีผู้ให้ความสนใจศึกษารูปแบบและพัฒนารูปแบบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้หลายท่านดังนี้

1. รูปแบบการเรียนของสาเริง บุญเรืองรัตน์

ในปี ค.ศ.1978 สาเริง บุญเรืองรัตน์ (สาเริง บุญเรืองรัตน์,2521 อ้างถึงในสุชาติ ชุนฤทธิ์เอียด ,2544 : 18) ได้ศึกษารูปแบบของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนแสดงดั่งภาพประกอบ 2 ภาพประกอบที่ 2 แผนภูมิแสดงรูปแบบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ สาเริง บุญรัตน์

2. รูปแบบการเรียนรู้ในโรงเรียนของบลูม

ปี ค.ศ. 1976 บลูมได้เสนอรูปแบบการเรียนรู้ในโรงเรียน รูปแบบของบลูมให้แนวคิดสำคัญเกี่ยวกับตัวแปรบางตัวจากรูปการเรียนรู้ของแคร์โรล เช่น คุณภาพการสอน องค์ประกอบด้านจิตใจ หมายถึง ความสนใจในการเรียน แรงจูงใจในการเรียน ทักษะคิดที่มีต่อวิชาที่เรียน ฯลฯ องค์ประกอบด้านจิตใจมีส่วนอยู่ในความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตอนปลายเทอม ร้อยละ 25 ส่วนคำว่า คุณภาพการสอนนั้น บลูมพิจารณาจากกิจกรรมต่างๆ ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรม 4 อย่าง คือ การชี้แนะ การมีส่วนร่วม การเสริมแรง และการแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียน คุณภาพการสอนมีส่วนอยู่ในความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ร้อยละ 25 และ 3 ตัวแปรคือความรู้ความเข้าใจพื้นฐานในการเรียน องค์ประกอบด้านจิตใจและคุณภาพการสอนรวมกัน มีส่วนอยู่ในความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตอนต้นเทอม ร้อยละ 90(Bloom, 1976 : 169 - 174)

ตามรูปแบบดังกล่าว ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้รับอิทธิพลทางการเรียนจากกระบวนการเรียนการสอนและองค์ประกอบทางด้านสภาพแวดล้อม ตัวแปรที่เกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนแบ่งออกเป็น 2 พวก คือ เวลาที่ใช้ในการเรียนกับคุณภาพการสอนส่วนตัวแปรองค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมแบ่งออกเป็น 4 พวก คือ สิ่งแวดล้อมภายในชั้นเรียน การจัดระบบชั้นเรียน การจัดระบบโรงเรียนและสิ่งแวดล้อม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยภายในประเทศ

มานิตย์ บุญมา (2557: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ห้อง EL/EP 201 วิทยาลัยเทคโนโลยีพาณิชยและบริหารธุรกิจ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษรวมไปถึงการแก้ไขและพัฒนาศักยภาพการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ห้อง EL/EP 201 วิทยาลัยเทคโนโลยีพาณิชยและบริหารธุรกิจ ตำบลหนองจ้อม อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ สรุปได้ว่า นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ห้อง EL/EP 201มีผลการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังการใช้ชุดฝึกดีกว่าก่อนใช้ชุดฝึก มีการพัฒนาทางด้านการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เข้าใจและสามารถจำคำศัพท์สิ่งที่จำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวัน สามารถเขียนสะกด

คำศัพท์ที่ได้เรียนรู้ร้อยละ 100 เมื่อเทียบจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะและจากแบบทดสอบก่อนใช้แบบฝึกและหลังใช้แบบฝึก

Schwendinger (1977 , อ้างใน สุธามาต สังข์ลาโพธิ์ ,2531 , หน้า 82) ได้ศึกษาผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 503 คน โดยใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพเหมือนของจริง แบบเขียนตามคำบอก และแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปจริงและผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช้รูปภาพเหมือนของจริง

ขนิษฐา พุกทอง (2552 : บทคัดย่อ) ได้วิจัย ผลของการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ เขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อศึกษาว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนการใช้หรือไม่ และศึกษาว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังการใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าเกณฑ์ 80%หรือไม่ ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังการใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนการใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังการใช้แบบฝึกทักษะต่ำกว่า 80% อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชวลี ฉัตรโชคไพศาล และขวัญใจ กองศักดิ์ (2561 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนปราจีนกัลยาณี จังหวัดปราจีนบุรีเพื่อศึกษาสภาพปัญหาการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/10 โรงเรียนปราจีนกัลยาณี จังหวัดปราจีนกัลยาณี ผลการวิจัย พบว่า ผลการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังการใช้ชุดการฝึกดีกว่าก่อนการใช้ ชุดการฝึก มีการพัฒนาทางด้านการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เข้าใจ และสามารถจดจำคำศัพท์ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวัน สามารถเขียนสะกดคำศัพท์ที่ได้เรียนรู้ร้อยละ 100 เมื่อเทียบจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะและแบบทดสอบก่อนใช้แบบฝึกและหลังใช้แบบฝึก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็น นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/8 ปีการศึกษา 2561 มีวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่มเลือก จำนวน 20 คน

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ

1. แบบทดสอบการอ่าน 1 ชุด
2. แบบการอ่านเทียบตัวอักษร
3. แบบบันทึกผลการอ่าน

วิธีการสร้างเครื่องมือ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวิธีในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการฝึกทักษะการสะกดคำ
2. กำหนดคำที่ใช้ฝึกการสะกดคำ
3. นำแบบบันทึกผลการอ่านที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ความถูกต้องเหมาะสมทางด้านภาษา จากนั้นนำแบบบันทึกผลการอ่านไปปรับปรุงหรือแก้ไขถ้อยคำ และเรียงลำดับเรื่องของแบบบันทึกผลการอ่านให้เหมาะสม ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
4. นำแบบบันทึกผลการอ่านที่ปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้ (try out) กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชยการ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน
5. นำผลของการทดสอบมาหาค่าร้อยละ
6. จัดทำแบบบันทึกผลการอ่านฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในชั่วโมงวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง ระหว่างเรียนโดยจะให้นักศึกษา

กลุ่มตัวอย่างออกมาทำแบบทดสอบการอ่านก่อนการใช้แบบการเทียบตัวอักษร

2. ให้นักศึกษาอ่านแบบการเทียบตัวอักษรและให้จำแบบตัวอักษร
3. ให้นักศึกษาฝึกอ่านแบบฝึกทั้งหมด 3 ชุด แล้วบันทึกการอ่านของนักศึกษา
4. ทำแบบทดสอบการอ่านหลังการใช้แบบการเทียบตัวอักษร

สถิติที่ใช้ในการวิจัย / การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการคำนวณค่าสถิติ โดยหาค่าสถิติต่างๆ ดังนี้

1. ข้อมูลผลการประเมินผลการอ่านสะกดคำของนักศึกษา หาค่าร้อยละ (Percentage)

ใช้สูตร คักรินทร์ สุวรรณโรจน์ และคณะ (2538)

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{x}{N} \times 100$$

เมื่อ x แทน คะแนนที่ได้

N แทน คะแนนเต็ม

2. ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. ค่า T-test

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการแก้ปัญหาให้นักศึกษาขาดทักษะการสะกดคำภาษาอังกฤษโดยใช้แบบเทียบตัวอักษรของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พาณิชย์การ ผู้วิจัยได้ใช้แบบบันทึกผลการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษในการรวบรวมข้อมูล ซึ่งได้ทำการบันทึกผลกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คนและในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ดังนี้

N	แทน	จำนวนประชากร หรือกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

จำนวนค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านก่อนและหลังการใช้แบบการเทียบตัวอักษร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนก่อนและหลังการใช้แบบการเทียบตัวอักษร

คะแนนโดยใช้แบบการเทียบตัวอักษร	N	$\bar{X}$	SD	T-test	Sig
คะแนนก่อนใช้แบบการเทียบตัวอักษร	20	12.20	1.44	13.02*	0.0000
คะแนนหลังใช้แบบการเทียบตัวอักษร	20	17.45	0.89		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 1 พบว่า จากการสอนโดยใช้แบบการเทียบตัวอักษรมีคะแนนก่อนการใช้แบบการเทียบตัวอักษร มีค่าเฉลี่ย 12.20 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.44 ($X=12.20$, $SD = 1.44$) และคะแนนหลังการใช้แบบการเทียบตัวอักษร มีค่าเฉลี่ย 17.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.89 ($X= 17.45$, $SD = 0.89$) จากการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนใช้และหลังใช้แบบการเทียบตัวอักษร มีค่า T-test เท่ากับ 13.02 และค่า Sig เท่ากับ 0.0000 พบว่าคะแนนหลังการใช้แบบการเทียบตัวอักษร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ .05 แสดงว่า จากการสอนโดยใช้แบบการเทียบตัวอักษร ทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น

บทที่ 5

สรุปผลอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการแก้ปัญหาให้นักศึกษาขาดทักษะการสะกดคำภาษาอังกฤษโดยใช้แบบเทียบตัวอักษรของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์ฯ ผู้วิจัย มีวัตถุประสงค์ดังนี้คือ (1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านก่อนการใช้แบบการเทียบตัวอักษรกับหลังการใช้แบบการเทียบตัวอักษร(2)เพื่อแก้ปัญหาการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษา(3) เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะ ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์ฯ จำนวน 46 คน และกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/8 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์ฯ จำนวน 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบบันทึกผลการอ่านสะกดคำซึ่งมีเนื้อหาแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ คะแนนก่อนการใช้แบบการเทียบตัวอักษร และ คะแนนหลังการใช้แบบการเทียบตัวอักษร การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัย ได้เก็บข้อมูลโดยให้กลุ่มตัวอย่างมาทำแบบทดสอบหลังเลิกเรียน แล้วจดบันทึกคะแนนที่ได้เป็นรายบุคคล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สถิติวิเคราะห์ คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า T-test

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1.คะแนนการทดสอบการอ่านสะกดคำของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการมใช้แบบการเทียบตัวอักษร

1.1 คะแนนการทดสอบก่อนการใช้แบบการเทียบตัวอักษรของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน มีจำนวนคนที่มีคะแนนการทดสอบตั้งแต่ 13 คะแนนขึ้นไป จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 40

1.2 คะแนนการทดสอบหลังการใช้แบบการเทียบตัวอักษรของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน มีจำนวนคนที่มีคะแนนการทดสอบตั้งแต่ 13 คะแนนขึ้นไป จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 100

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการใช้แบบการเทียบตัวอักษรกับหลังการใช้แบบการเทียบตัวอักษรปรากฏว่าก่อนการใช้ชุดฝึกทักษะการสะกดคำนักศึกษากลุ่มตัวอย่างเพียง 8 คนเท่านั้นที่มีคะแนนที่มีคะแนนตั้งแต่ 13 คะแนนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 40.00 จากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 20

คนที่สุ่มมาทำการทดสอบ แต่หลังจากที่ใช้ชุดแบบการเทียบตัวอักษร กลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนตั้งแต่ 13 คะแนนขึ้นไปได้เพิ่มจำนวนไปถึง 20 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 20 คน แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีความก้าวหน้าในการอ่านสะกดคำคิดเป็นร้อยละ 60 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างสามารถพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำศัพท์ได้

งานวิจัยนี้สรุปว่า เมื่อกลุ่มตัวอย่างได้เรียนรู้การเทียบตัวอักษร และสระ ทำให้กลุ่มตัวอย่างเพิ่มระดับความสามารถในการอ่านสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น เมื่อสะกดคำได้ดี กลุ่มตัวอย่างจะสามารถใช้ทักษะการสะกดคำนี้ในการอ่านและเขียนเพื่อสื่อความได้ถูกต้อง รวดเร็ว แม่นยำขึ้นต่อไป

อภิปรายผล

ผลการวิจัยการวิจัยเรื่องการแก้ปัญหาทักษะการสะกดคำภาษาอังกฤษโดยใช้แบบเทียบตัวอักษรของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยี อรรถวิทย์พัฒนชกการ ผู้วิจัยได้ใช้แบบบันทึกผลการอ่านเป็นตัวทดสอบผล โดยได้ทำการทดสอบสอง ครั้ง คือ ทดสอบก่อนการใช้แบบการเทียบตัวอักษร และทดสอบหลังการใช้แบบการเทียบตัวอักษร แล้ว นำผลของทั้งสองครั้งมาเปรียบเทียบกัน โดยใช้การหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า T-test ผลปรากฏว่าจากการจากการสอนโดยใช้แบบการเทียบตัวอักษรมีคะแนนก่อนการใช้แบบการเทียบตัวอักษร มีค่าเฉลี่ย 12.20 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.44 ($X=12.20$, $SD = 1.44$) และคะแนนหลังการใช้แบบการเทียบตัวอักษร มีค่าเฉลี่ย 17.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.89 ($X= 17.45$, $SD = 0.89$) จากการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนใช้และหลังใช้แบบการเทียบตัวอักษร มีค่า T-test เท่ากับ 13.02 และค่า Sig เท่ากับ 0.0000 พบว่าคะแนนหลังการใช้แบบการเทียบตัวอักษร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ .05 แสดงว่า จากการสอนโดยใช้แบบการเทียบตัวอักษร ทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ในการฝึกการสะกดคำโดยใช้แบบเทียบตัวอักษร สามารถปรับเปลี่ยนชุดฝึกการอ่าน ทั้ง 3 ชุด ให้มีระดับความยาก หรือง่ายของคำที่นำมาเป็นชุดฝึกการอ่าน โดยให้เป็นไปตามระดับการเรียนรู้ของนักศึกษาแต่ละระดับชั้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาผลการฝึกอ่านสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบการเทียบตัวอักษรเพื่อนำไปพัฒนาด้านการสะกดคำภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

.....

เครื่องมือในการวิจัย

ตารางบันทึกผลการอ่านของนักเรียน

ค น ที่	แบบฝึก			แบบทดสอบ		คิดเป็นร้อยละ		ความก้าว หน้า (ร้อยละ)
	ชุด 1 (10)	ชุด 2 (10)	ชุด 3 (10)	ก่ อ น (20)	ห ลั ง (20)	ก่อน	หลัง	
1	4	4	3	11	18	55	90	35
2	4	3	5	10	18	50	90	40
3	5	4	3	13	16	65	80	15
4	3	3	3	14	17	70	85	15
5	3	4	5	13	18	65	90	25
6	4	3	3	12	17	60	85	25
7	4	3	3	15	16	75	80	5
8	3	3	4	14	18	70	90	20
9	4	4	5	12	18	60	90	30
10	4	5	5	12	17	60	85	25
11	4	5	5	11	18	55	90	35
12	5	4	4	12	18	60	90	30
13	3	5	4	13	18	65	90	25
14	4	6	5	14	19	70	95	25
15	5	4	5	13	16	65	80	15
16	4	4	4	10	16	50	80	30
17	3	5	4	10	18	50	90	40
18	3	5	3	11	18	55	90	35
19	4	5	3	12	18	60	90	30
20	4	5	4	12	17	60	85	15

การเทียบเคียงพยัญชนะภาษาอังกฤษและภาษาไทย
พยัญชนะเดี่ยว และ สระเดี่ยว

อังกฤษ		ไทย	อังกฤษ		ไทย
A	a	สระ อะ ,อา,แอ,เอ	N	n	น
B	b	บ	O	o	สระโอ, โอะ,อุ,ออ,อัน
C	c	ค , ช	P	p	ป , พ
D	d	ด , ฉ	Q	q	คว.....
E	e	สระเอ, อี,	R	r	ร
F	f	ฟ	S	s	ซ , ส, ศ, ษ, ทร....
G	g	ก , จ	T	t	ท, ฑ, ท, ฒ, ต
H	h	ห , ฮ	U	u	สระ อะ, อุ,อัน, อิว
I	i	สระอิ, อี, ไอ,ไอ	V	v	ว ,ฝ
J	j	จ	W	w	ว
K	k	ก , ค	X	x	กซ์..
L	l	ล	Y	y	ย, ญ และสระอี,อิ,ไอ
M	m	ม	Z	z	ซ, ทร...

พยัญชนะคู่ และ สระคู่

พยัญชนะคู่		สระคู่			
อังกฤษ	ไทย	อังกฤษ	เสียงสระไทย	อังกฤษ	เสียงสระไทย
bh	ภ	ae	แอ	oe	โอ, เออ
ch	ค, จ, ช	ea	อี	eu	อีว
ck	ค	ai	อัย, ไอย, อาย, เอ	ue	อู
kh	ข, ค	ia	เอีย	ey	อี
kn	น	ao	เอา, อาว	oi	ออย
nk	งค์	oa	โอ	io	ออย
ph	พ, ฟ	au	ออ	oo	อู, อู
sh	ช	ua	อัว, เอื้อ	ou	เอา
th	ค, ท, ฐ	ay	เอย์	uo	เอา
ng	ง	ee	อี	oy	ออย
wh	ว, ช	ei	เอ	iu	เอีย
wr	ร	ie	ไอ, อี	ui	อี, อู, อูย
		eo	เอียว	uy	อาย

แบบฝึกชุดที่ 1

Ant	Bad	Cat	Dad
Ear	Fat	Got	Hat
Ink	June	Kite	Moon
Name	Old	Quick	Sun
Was	Under	Zip	Rat

แบบฝึกชุดที่ 2

Bad	Zip	Rat	Ink
Fat	June	Kite	Ear
June	Quick	Sun	Cat
Old	Ink	Dad	Got
Under	Name	Hat	Was

แบบฝึกชุดที่ 3

Market	Swim	English	Handsome
Windy	Tower	Nothing	Thailand
Morning	Bangkok	Something	Street
School	Number	Pepper	Typist
Happy	Monkey	Twelve	Second

แบบทดสอบการอ่าน

Morning	Bangkok	Something	Street
----------------	----------------	------------------	---------------

June	Quick	Abandon	Charge
-------------	--------------	----------------	---------------

Happy	Monkey	Twelve	Second
--------------	---------------	---------------	---------------

Convince	Immoral	Greece	Latest
-----------------	----------------	---------------	---------------

Object	Vertical	Diamond	Stuck
---------------	-----------------	----------------	--------------

บรรณานุกรม

- มานิตย์ บุญมา (2557) การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของ
นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ห้อง EL/EP 201 วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและ
บริหารธุรกิจ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่
- ขนิษฐา พุดทอง (2552) ผลของการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ
เขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
- ชวลี ฉัตรโชคไพศาล และขวัญใจ กองศักดิ์ (2561) การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำศัพท์
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนปราจีนกัลยาณี จังหวัดปราจีนบุรี

ผู้เขียน

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวรัตน์ภักษร วรภัทร์ธนวัชร
วัน เดือน ปีเกิด	8 มิถุนายน 2511
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนด่านสำโรง ปีการศึกษา 2529 สำเร็จปริญญาตรีอักษรศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2532
ตำแหน่งหน้าที่ การงานปัจจุบัน	อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ วิทยาลัยเทคโนโลยี อรรณวิทย์พัฒนศึกษการ